

Loven af 1863 i Esbjerg; men at arbejdet hen derimod er ikke ubeløst, og det forekommer mig altsaa heller ikke, at den Omstændighed, at Gennemførelsen af Loven af 1863 vil tage nogen Tid, vil kunne berøve Esbjerg Karakteren af en Røbstad i saa Henseende. Det ærede Medlem betragtede heller ikke denne Undtagelsesbestemmelse med Hensyn til Afstandsbestemmelsen som en saa væsentlig Bestanddel af Begrebet Røbstad, at der her fra dette Synspunkt kunde være nogen Hindring for at følge Lovforslaget, selv om man gjorde Esbjerg til en Røbstad. — Det forekommer mig klart, at med Hensyn til Bygningsafgiften og med Hensyn til Indførelsen af Vigningsstat paa Røbstæder vil ganske vist Lovgivningens almindelige Regler være at følge, saafremt dette Lovforslag bliver gennemført, og jeg ser heller ikke nogen Betænkelse ved det. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, ansaa han det ogsaa for rimeligt, at Bestemmelsen om Bygningsafgift i Røbstæderne skulde være gældende i Esbjerg, og det vil, saaledes som jeg fortolker Lovforslaget, blive Tilfældet, saaledes som det er affattet. Men ikke desto mindre indrømmer jeg, at der kan være mange Forhold, som kunde trænge til nærmere Eftertænkning. Hovedsagen bliver altsaa: Vil man lægge en saadan Bemyndigelse i Regeringens Haand til at træffe disse Afgørelser, eller vil man ikke?

Det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Breinholt-Bandborg) og hans Medforlagsstillere, gaar ud paa, at disse nærmere Bestemmelser til Gennemførelsen af Lovforslaget skulle gives ved kongelig Anordning i Stedet for som efter Lovforslaget af vedkommende Minister. Det har jeg ikke noget at indvende imod. Jeg tror ikke, at nogen Minister vilde træffe nogen væsentlig Forandring eller Bømpelse i den gældende Lovgivning, uden at dette Spørgsmaal havde været Genstand for den nøjeste Overvejelse af Regeringen. — Jeg har heller ikke noget imod det andet Vædringsforslag, der er stillet af de samme ærede Medlemmer, og som gaar ud paa, at Bemyndigelsen skal ophøre den 1ste Januar 1900. Det er en Selvfølge, at en saadan Bemyndigelse kun bør anvendes i Løbet af kortere Tid, og at de fornødne Bestemmelser da skulle træffes og ogsaa maa kunne være trufne inden den Tid. Jeg kan saaledes tiltræde disse Vædringsforslag.

Naar jeg saa skal omtale de andre Vædringsforslag, vil jeg sige, at for saa vidt man ikke mener at kunne stemme for de nys omtalte Vædringsforslag, vil jeg ogsaa kunne gaa med til de Forslag, der motiveredes af

det ærede 1ste Medlem for 6te Kred (Roch). De gaar jo ud paa, at forstellige af de Forhold, der nu ere henvisne til Afgørelse af administrativt Beh, hvilket jeg tror meget godt kunde finde Sted, blive henvisne til Afgørelse ved særlig Lov. Naar saa samtidig Bestemmelsen i Lovforslagets § 1, at Esbjerg skal oprettes til Røbstad 1ste Januar 1898, opretholdes, saa ser jeg heller ikke noget som helst betænkligt ved at vedtage, at en særlig Lov skulde ordne disse specielle Forhold, der i Almindelighed ville blive betragtede som Lovgivningsanliggende. Medens jeg principalt anbefaler de først omtalte Vædringsforslag, kan jeg altsaa subsidiært anbefale disse Vædringsforslag. Derimod mener jeg rigtig nok ikke at kunne tiltræde det Underædringsforslag, der er stillet, idet jeg her er enig med det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Breinholt-Bandborg) i, at Følgen af, at dette vedtages, vil være den, at vi egentlig ikke komme et Skridt videre, end vi ere i dette Øjeblik. Denne Sammenkobling af Love har jo i og for sig Betænkelse, og jeg tror, at det i dette Tilfælde vil være ret gavnligt ogsaa over for selve Esbjerg By, hvis Fremtid dog ligger hele Nøgledagen og Regeringen paa Hjerte, om den vil et bestemt Tilfælde, en bestemt Udflugt til, at den inden for et kortere Tidrum kunde saa sine kommunale Forhold ordnede, og det vil ikke være Tilfældet ved Vedtagelsen af dette Underædringsforslag. Den ærede Ordfører for dette (Goos) mente, at der var 3 Alternativer, som kunde tænkes, hvis man ikke vedtog dette. Det ene var det, at Esbjerg i forstellige Retninger kunde vedblive at betragtes som stillet under Landkommunalloven. Det tror jeg ikke vil være Tilfældet. I det Øjeblik en ny Lov figer, at en Kommune oprettes til Røbstad, gaar den i alle Henseender, som ikke ere særlig undtagne, ind under de Regler, som gælde for Røbstæderne, og jeg tillader mig at anføre, at det ogsaa gælder i den særlige Retning, som er fremhævet af det ærede Medlem med Hensyn til Bestatning over for Statskassen. Jeg kan ikke se rettere, end at, naar en Kommune ikke længer opfylder Betingelserne for at være under de særlige Statte Lovgivelser, der gælde for Landkommunerne, men gaar over til at blive en Røbstadskommune, følger deraf eo ipso, at Bestatningsloven for Landkommunerne for deres Vedkommende ophører at gælde, men den kommer ind under Røbstad Lovgivningen. Jeg tror ikke, det har været Mening med Grundlovens § 47, at det i ethvert Tilfælde ved Lov skulde udtrykkelig siges, at en Lov om Bestatning ophører i de Tilfælde, hvor Betingelserne for Bestat-